

BESLUT OCH SKÖTSELPLAN FÖR

Lilla Vickleby Naturvårdsområde

MÖRBYLÅNGA KOMMUN, KALMAR LÄN

NATURVÅRDSFÖRVALTARE: LÄNSSTYRELSEN

Enligt sändlista

Bildande av Lilla Vickleby naturvårdsområde i Mörbylånga kommun.

BESLUT

Länsstyrelsen förklarar med stöd av 19 § naturvårdslagen (1964:822, omtryckt 1991:641) Vicklebys, Lilla Vicklebys och Lilla Frös alvar som naturvårdsområde. Länsstyrelsens beslut 1966-08-10 om landskapsbildsskydd enligt 19 § naturvårdslagen, äldre lydelsen, upphör att gälla när det nu fattade beslutet vinner laga kraft.

Uppgifter om naturvårdsområdet

Namn: Lilla Vickleby naturvårdsområde
Kommun: Mörbylånga
Socken: Vickleby
Areal: 613,2 ha
Naturtyp: alvarmark (605 ha)
barrskog (4,5 ha)
Läge: Naturvårdsområdet ligger strax sydost om Vickleby samhälle.
Kartblad: Ekonomiska kartbladen 4G 3i, 4G 4h, 4G 4i
Gräns: streckad linje på beslutskartan.
Fastigheter: Vickleby 1:1, Lilla Vickleby 1:1, L. Frö 1:2, 2:3, 3:2, 3:3, 5:3, 6:3, 14:1, 15:1

Naturvårdsförvaltare: Länsstyrelsen i samråd med markägare.

Naturtyper enligt EUs art- och habitatdirektiv:

- gräsmarker på kalkhällar,
- kalkgräsmarker,
- enbuskmarker på kalkgräsmarker,
- nordiskt alvar,
- uppspruckna kalkstenshällmarker.
- fuktängar med blåtåtel eller starr,
- rikkärr,
- kalkrika oligo-mesotrofa vatten med bentiska kransalger,

1999-03-03

231-6379-98

Mål

Det övergripande målet för naturvårdsområdet är att alvarets höga natur- och kulturvärden bevaras och förstärkas, vilket innebär att,

- mångfalden av naturtyper som är representativa för alvarmarker ska bevaras och återskapas,
- mångfalden av växt- och djurarter ska bevaras i livskraftiga populationer.
- en öppen landskapsbild ska prägla naturvårdsområdet,
- markanvändningen i form av bete, förblir densamma i framtiden.
- spår efter olika tiders markutnyttjande liksom fornlämningar ska bevaras och synliggöras,
- allmänhetens möjlighet att besöka området ska underlättas.

Ändamålet ska tryggas genom att området hålls i en väl avvägd, naturvårdsinriktad beteshävd.

Återkommande röjning av buskvegetation och sly ska ske för att bibehålla och i vissa delar återskapa ett glest buskbevuxet alvar, där stenmurar, fornlämningar, brukningsvägar m.fl spår efter äldre brukande är synliga.

Områdets tillgänglighet ska främjas genom att enkla stängselövergångar anordnas och informationstavla sätts upp. Tillgängligheten för allmänheten ska styras så att störningar för flora, fauna, geovetenskapliga former eller bruket av markerna undviks.

Uppföljning av betesdjurens påverkan i området ska ske kontinuerligt.

Beskrivning av området

Naturvårdsområdet ligger i den nordvästra delen av Stora alvaret. Alltsedan stenåldern har människan nyttjat alvaret som betesmark åt boskap. Under äldre järnålderns hårda markanvändning bildades troligen för första gången ett betespräglat, öppet alvar. Under tidsepoker då alvarbygden övergavs växte buskar och träd upp på alvaret. När befolkningen ökade blev nyttjandet intensivare och markerna öppnades upp. Från mitten av 1500-talet fram till 1801 behandlades hela Öland som "frikallad" jaktmark, djurgårdsinrättningen. Därefter skedde en fördelning av alvarmarkerna mellan socknar och byar. Stenmurarna som ger alvaret dess karaktär idag, är resultatet av denna utmarksdelning.

På 1800-talet blev utnyttjandegraden den högsta någonsin. Allt togs till vara för den alltför stora sydöländska befolkningens överlevnad. Omflyttning av befolkningen mot slutet av århundradet lade alvarbyar öde och alvarhorvor för fäbod. Enligt jordbruksräkningen 1927, framgår att det i Vickelby socken detta år fanns 149 hästar (> 3 år), 40 unghästar och föl, 319 kor, 2 tjurar, 215 ungnöt och kalvar samt 103 får och lamm. I Vickelby socken ingår förutom Lilla och Stora Vickelby även byarna Karlevi och Stora Frö. De senaste 30–40 årens minskade

1999-03-03

231-6379-98

djurantal och den upphörda vedtåkten gör att landskapsomvandlingen sker i allt hastigare tempo.

Inom det vidsträckta alvarområdet i Lilla Vickieby och Lilla Frö finns många av Stora alvarets växtmiljöer (växtsamhällen), d.v.s alvartorräng, fårsvingelhed, solvändelavhed, alvarfuktäng, våtar, spricksträngalvar, grusalvar, hållmarker med karstområden, buskmarker av tok eller en samt flera kärr.

Tunna jordar dominerar och vidsträckta grusedar ligger i de centrala och östra delarna. De korsas av vattenflöden och fuktstråk vilka ansluter till Resmozonen, som passerar området. Resmozonen är en nedsänkt sprickzon.

De flesta av de växtgeografiskt intressanta floraelementen för Stora alvaret finns inom området. Exempel på rödlistade kärlväxter (d.v.s arter på den nationella hotlistan) är klipplök (*Allium lineare*, hotkategori 2), krypfloka (*Apium inundatum*, hotkat. 2), honungsblomster (*Herminium monorchis*, hotkat. 2), fågelarv (*Holosteum umbellatum*, hotkat. 2), Ölandskungsljus (*Verbascum densiflorum*, hotkat. 2), alvarmalört (*Artemisia oelandica*, hotkat.3), kalkbräken (*Gymnocarpium robertianum*, hotkat. 3), flocksvalting (*Baldellia ranunculoides*, hotkat. 4), ulltistel (*Onopordum acanthium*, hotkat. 4) och toppjungfrulin (*Polygala comosa*, hotkat. 4).

Områdets betydelse och behov av skydd och vård

Stora alvaret har ett stort allmänekologiskt, landskapshistoriskt och geologiskt värde. På Lilla Vickieby och Lilla Frö alvar förekommer en mångfald av representativa alvarmiljöer. Inom området förekommer en rad sällsynta och hotade växt- och djurarter.

Lilla Vickieby naturvårdsområde ingår i Stora alvarets riksintresse för naturvård. Vickieby samhälle är av riksintresse för kulturmiljövården.

Genom sitt läge vid Vickieby samhälle och väg 136 har området en stor betydelse för allmänhetens möjlighet att uppleva ett vidsträckt, artrikt och mångformigt alvar.

Inom Lilla Vickieby och Lilla Frö alvar behövs särskilda åtgärder för att bevara och vårda natur- och kulturmiljön. För att hejda den igenväxning som pågår idag krävs aktiva åtgärder. Området bör förklaras som naturvårdsområde främst för att underlätta och garantera restaurering av betesmarkerna och fortsatt skötsel, där betesdrift är ett nödvändigt moment.

Ärendets beredning

Lilla Vickieby och Lilla Frö alvar ingår i de områden på Stora alvaret som av Länsstyrelsen 1994 pekades ut som "kärnområden", med mycket höga kända

1999-03-03

231-6379-98

naturvärden. Diskussioner om bildande av naturvårdsområde påbörjades under vårvintern 1998, efter förfrågan från markägare och brukare. Beslut och skötselplan har sänts på remiss till markägare, brukare, myndigheter och föreningar. Yttranden har inkommit från Naturvårdsverket, Mörbylånga kommun, Vickelby Hembygdsförening, Ölands Ornitologiska förening, Ölands botaniska förening, Honor Prentice (Lunds universitet), Eje Rosén (Uppsala universitet), Lars-König Königsson samt från ett antal markägare. Skötselplanen har omarbetats något efter de inkomna synpunkterna.

FÖRESKRIFTER

För området gäller de föreskrifter enligt 10 och 19 §§ naturvårdslagen som anges nedan.

A. Föreskrifter enligt 19 § naturvårdslagen om inskränkningar i rätten att förfoga över fastigheter inom naturvårdsområdet.

Det är förbjudet att utan länsstyrelsens tillstånd;

1. uppföra byggnad eller anläggning.
2. uppföra stängsel eller annan hägnad annat än för jordbrukets behov.
3. bedriva täkt av något slag.
4. borra och spränga för annat ändamål än fäste av stängselstolpar.
5. gräva, schakta, fylla ut eller tippa.
6. dika eller dikesrensa, dämma, invalla eller avleda vatten.
7. anlägga väg, parkeringsplats, led eller spång.
8. anordna upplag annat än tillfälligt för jordbrukets behov.
9. anlägga luft- eller markledning.
10. anlägga campingplats eller uppställningsplats för husvagnar.
11. uppföra vindkraftverk, mast, antenn eller liknande anordning.
12. anbringa tavla, skylt, inskrift, affisch eller därmed jämförbar anordning.
13. upplåta markområdet för tävlings- eller övningsändamål.

1999-03-03

231-6379-98

14. ta bort eller skada stenmur, odlingsröse e.d..
15. plöja, harva eller fräsa.
16. tillföra växtnäringsämnen eller jordförbättringsmedel.
17. använda kemiska eller biologiska bekämpningsmedel.
18. plantera eller så träd, buskar eller andra växter.
19. plantera in för trakten främmande växt- eller djurart.
20. framföra motordrivet fordon annat än för jordbrukets ändamål.

Tillstånd enligt punkt A1 för byggnad eller anläggning som är väsentlig för djurhållningen inom området bör inte vägras om placering kan ske utan väsentlig skada på bevarandevärdena och om det inte finns någon godtagbar alternativ placering utanför området.

Föreskrifterna under A5 ska inte utgöra hinder för rensning av befintliga vattenkällor, ej heller för att tippa plocksten från åker i den före detta stentäkt som idag används för detta.

Föreskrifterna under A utgör inte heller i övrigt hinder för de åtgärder som behövs för att tillgodose ändamålet med naturvårdsområdet och som är angivna under B och D nedan eller framgår av fastställd skötselplan för området.

B. Föreskrifter enligt 19 § andra stycket naturvårdslagen om skyldighet att tåla visst intrång

Markägare och innehavare av särskild rätt till marken förpliktigas tåla att följande anordningar utförs och åtgärder vidtas för att tillgodose ändamålet med naturvårdsområdet.

1. Skötsel av betesmarkerna innefattande betesdrift, röjning, uppsättning av stängsel och underhåll av stängsel och murar enligt skötselplanen.
2. Upplåtelse av betesmark eller betesrätt till annan som ägaren skäligen kan godkänna om ägaren inte själv håller betesdjur eller kan finna någon arrendator till marken inom naturvårdsområdet.

1999-03-03

231-6379-98

3. Tillåta att ytterligare djur sätts in om ägaren och brukaren inte med egna djur kan upprätthålla det betestryck som anges i skötselplanen. Detta kan ske efter beslut av länsstyrelsen fattat i samråd med markägaren och brukare.

4. Uppförande och underhåll av stängselövergångar i enlighet med skötselplan.

5. Utmärkning av och upplysning om naturvårdsområdet.

C. Föreskrifter enligt 10 § naturvårdslagen om vad allmänheten har att iaktta inom naturvårdsområdet.

Inom området är det förbjudet att ;

1. framföra motordrivet fordon.
2. tälta mer än en natt på samma plats.
3. medföra okopplad hund eller annat lösgående sällskapsdjur.
4. göra upp eld.
5. jaga, döda, fånga eller skada vilda däggdjur, grod- och kräldjur eller fåglar, ta bort eller skada ägg eller bon eller på annat sätt störa djurlivet.
6. skada eller ta bort växande eller döda träd och buskar.
7. gräva eller dra upp växter eller växtdelar med rötterna.
8. samla in lösa stenar eller bryta loss bitar av berggrunden.
9. utnyttja området för orienteringstävling eller liknande.
10. skada hägnader.
11. skada fasta fornlämningar.

Föreskrifterna under C gäller inte markägare och innehavare av särskild rätt för de åtgärder som behövs för att tillgodose ändamålet med naturvårdsområdet och som är angivna under B och D eller framgår av fastställd skötselplan för området.

Jakträttsinnehavaren disponerar jakten utan inskränkningar av föreskrifterna under C3 och C5.

Undersökningar eller forskning ska utföras i samråd med länsstyrelsen.

1999-03-03

231-6379-98

D. Föreskrifter enligt 19 § andra stycket naturvårdslagen rörande naturvårdsförvaltningen av naturvårdsområdet.

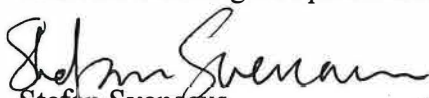
1. Länsstyrelsen fastställer skötselplan för Lilla Vickleby naturvårdsområde, bilaga 2, i vilken föreskrifter om naturvårdsförvaltningen meddelas.
2. Naturvårdsförvaltare är länsstyrelsen, som fortlöpande ska samråda med berörda markägare och djurhållare vid förvaltningen.

Besvärshänvisning

Detta beslut kan överklagas hos regeringen, miljödepartementet, se bilaga 3.

Kungörelse

Beslutet ska kungöras på det sätt som är föreskrivet för författningar i allmänhet.

Stefan Svenaeus

Susanne Rundlöf Forslund

Bilagor:

1. Beslutslista
2. Skötselplan
3. Hur man överklagar

Sändlista:

[Faint, illegible text, likely a list of recipients or distribution details.]

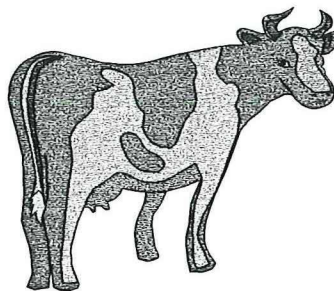
231-6379-98

SKÖTSELPLAN FÖR

LILLA VICKLEBY

NATURVÅRDSOMRÅDE

Skötselplanen framställdes sommaren 1998 av
Helena Lager, anställd vid Länsstyrelsens miljöenhet.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1. LILLA VICKLEBY NATURVÅRDSOMRÅDE	3
1.1 Allmän beskrivning	3
1.2 Skötselområde	4
1.3 Övergripande mål	4
2. SKÖTSEL AV MARKERNA	4
2.1 Generella riktlinjer och åtgärder	4
2.1.1 Hävd och restaurering av alvarmarker	4
2.1.2 Skötsel av fornlämningar och andra kulturhistoriska spår	6
2.1.3 Flora- och faunavård	6
2.1.4 Jakt	7
2.2 Åtgärder i skötselområdet	7
3. UPPFÖLJNING	14
4. ANORDNINGAR FÖR ALLMÄNHETEN	14
4.1 Generella riktlinjer och åtgärder	14
4.1.1 Information	15
4.1.2 Parkeringsplatser	15
4.1.3 Övergångar och grindar	15
4.1.4 Utmärkning av naturvårdsområdets gräns	15
5. FINANSIERING AV SKÖTSELN	16
6. ÖVRIGA ÅTGÄRDER	16
7. KÄLLOR OCH REFERENSER	16
BILAGA 1	
BILAGA 2	

1. LILLA VICKLEBY NATURVÅRDSOMRÅDE

1.1 Allmän beskrivning

Människan och hennes betesdjur har präglat det Öländska landskapet de senaste 5000 åren. Alltsedan stenåldern har Stora Alvaret använts som betesmark för människans boskap. Under den äldre järnåldern (ca 2500 år sedan) var Öland rikt och tätt befolkat och boskapsuppfödning var en viktig del av uppehållet. Under denna tid utnyttjades alvaret skoningslöst för bete, vedfångst och slåtter vilket resulterade i ett betespräglat landskap, mer eller mindre utan träd och buskar. Efter järnåldern varierar alvarets utnyttjande med den varierande graden av befolkning av alvarbyarna. Under epoker då alvarbyar övergavs kom de delar av alvaret med tjockare jordar att växa igen. De tunna alvarjordarna (t ex grus- och hållmarks-alvar) hade dock förblivit öppna, även utan bete, ända sedan inlandsisen drog sig tillbaka för ca 12 000 år sedan. När befolkningen åter ökade (t ex under vikinga- och medeltiderna) blev alvaret mer öppet igen. Under 1540-talet fanns 4 gårdar i byn Lilla Vickleby (2 skattejord, 2 frälsejord). I Stora och Lilla Frö fanns under samma period 9 gårdar (7 skattejord, 2 klosterjord). Inga enskilda uppgifter finns för Lilla Frö eftersom byn redovisades tillsammans med Stora Frö i medeltids-materialet. Från ca 1569 fram till 1801 var hela Öland en kunglig jaktpark (djurgårdsinrättningen). Detta innebar bl a att all jakt och vedtäkt var förbjuden, men troligen var det tillåtet att samla buskar och ris på alvaret.

På 1800-talet utnyttjades alvaret hårdare än någonsin. Befolkningen på södra Öland var alltför stor och allt togs till vara. 1811–1819 fördelades utmarkerna (inklusive alvaret) mellan socknar och byar vid alvaret. De stenmurar som ger karaktär åt alvaret idag är resultatet av denna utmarksdelning. Mot slutet av århundradet flyttade en stor del av befolkningen från landsbygden till städerna och många utvandrade till Amerika. Många alvarbyar lades öde, alvarhorvor lades för fåfot och igenväxningen tog fart på nytt. Enligt jordbruksräkningen 1927, framgår att det i Vickleby socken detta år fanns 149 hästar (> 3 år), 40 unghästar och föl, 319 kor, 2 tjurar, 215 ungnöt och kalvar samt 103 får och lamm. I Vickleby socken ingår förutom Lilla och Stora Vickleby även byarna Karlevi och Stora Frö. Ända in på 1930-talet fortsatte man att röja buskar för att få bränsle. Från slutet av 1950-talet fram till slutet av 60-talet var området mycket hårt betat av får. 1970–1980 betades Lilla Vickleby m fl alvar mycket svagt av nöt och sedan 1980 har djurantalet varit något högre. De senaste 30–40 årens minskade djurantal och den upphörda vedtåkten gör att landskapsomvandlingen sker i allt hastigare tempo.

Lilla Vickleby, Lilla Frö och delar av Vickleby alvar bildar tillsammans Lilla Vickleby naturvårdsområde. Området gränsar i norr till Stora Vickleby naturvårdsområde och i söder till Resmo och Kleva alvar. Området är stort (613,2 ha) och mycket varierat. Stora delar består av grusalvar och alvartorrängar (de senare främst i öster). I västra delen finns två kärr med öppna vattenytor, Övre och Nedre Lindskärr (äldre benämning Linkärr) omgivna av kalkfuktängar. I västra delen finns också flera kalkbrott i anslutning till vägen och två gamla horvor (Alvershorvan och Klockarehorvan) som nu blivit överväxta med skog. Resmazonen går genom den centrala delen av området i nordöstlig-sydvästlig

riktning. Denna zon består av karstsystem (vattenflöden under flisan) där vittringsprocessen underminerar berggrunden på vissa ställen. De ibland breda sprickorna som bildas i karsten skapas av kemisk vittring (genom vatten, särskilt regnvatten) av kalkstenen. Längs Resmozonen finns förutom karst också alvartorrängar, grusalvar och kalkstensterrasser.

Lilla Vickieby, Lilla Frö, Vickieby och Resmo alvar sambetas för närvarande av ca 70 kvigor av mjölkras.

1.2 Skötselområde

Skötselområdet sammanfaller med Lilla Vickiebys, Vickiebys och Lilla Frös alvarbete. Inhägnaden inkluderar även Resmo samfällas alvarmark som inte ingår i naturvårdsområdet.

1.3 Övergripande mål

De övergripande målen för naturvårdsområdets skötsel ska vara att:

- bibehålla den långa kontinuiteten av utmarksbete på Stora Alvaret,
- bibehålla den mosaik av växtsamhällen och den flora och fauna som är representativ för Stora Alvaret,
- bibehålla mångfalden av växt- och djurarter i livskraftiga populationer,
- bibehålla det öppna alvarlandskapet,
- bevara de kulturhistoriska lämningar som finns i Lilla Vickieby naturvårdsområde,
- underlätta allmänhetens möjlighet att besöka området.

2. SKÖTSEL AV MARKERNA

2.1 Generella riktlinjer och åtgärder

2.1.1 Hävd och restaurering av alvarmarker

Mål:

- att bevara och skapa förutsättningar för en hög artrikedom och arttäthet som är kännetecknande för välhävda vegetationstyper i öländska alvarmarker,
- att bevara och skapa förutsättningar för arter som är representativa för växt- och djursamhällen i öländska alvarmarker,

- att bevara och skapa förutsättningar för de växt- och djurarter som är rariteter i bygden, länet eller landet,
- att 50% av alvartorrängarna ska vara öppna (< 10% buskar) och välbetade,
- att 50% av kalkfuktängarna ska vara öppna (< 10% buskar) och tydligt betespåverkade.

Riktlinjer och åtgärder

Bete

Alvarmarkerna ska hävdas årligen genom bete. Ett sambete med nötkreatur och hästar vore önskvärt för att få en mer jämn avbetning av framförallt tok och lövsly. Alvartorrängarna ska vid betessäsongens slut vara väl avbetade och kalkfuktängarna ska vara tydligt betespåverkade. Lilla Vickleby är för närvarande svagt-måttligt betat av ca 70 kvigor av mjölkras. Generellt rekommenderar riktlinjerna för alvarbete ett vuxet djur (av mjölkras) per 6–10 hektar. Hela betesfällan, inklusive Resmo alvar, är 852 ha stor och betet är bitvis magert, vilket skulle betyda att ett hundratal kvigor skulle kunna beta det. Förslag på lämpligt djurantal är ca 70 djur på Lilla Vickleby alvar, ca 5 på Lilla Frö alvar och ca 25 på Resmo alvar. Ett ökat betestryck är nödvändigt för att nå målen för naturvårdsområdet. Detta nås helst genom ökat antal djur. Är inte det möjligt kan det bli aktuellt att hägna av Resmo alvar.

Betespåsläpp bör vid normala förhållanden ske i början av maj och hemtagning i oktober–november. Djuren får ej stödutfodras i området.

Restaurering

Vid restaurering bör man prioritera de minst igenväxta delarna där det fortfarande finns grässvål/örtflora mellan buskar och träd. Vid större restaureringsåtgärder är ett ökat bete nödvändigt. Om det råder brist på djur bör restaurering inte ske. Restaurering av täta skogs- eller buskområden bör ske i andra hand och ska alltid ske i etapper. Inga restaureringsåtgärder bör utföras under fåglarnas häckningstid.

Röjning i karstområden är svåra att göra eftersom de är mycket känsliga. En eventuell röjning måste vara manuell, ske i etapper och vara under ständig översyn. Länsstyrelsen ansvarar för all röjning (även underhållsröjning) i karsten.

Föryngringsplantor av löv- och barrträd bör alltid röjas bort och endast enstaka träd eller trädgrupper bör sparas. De enstaka träd som sparas bör vara gamla och/eller ha en utpräglad alvarkaraktär som t ex vindpinade tallar och rotsläende s.k. kryppgranar. Boträd ska alltid sparas. Grupper med träd kan lämnas som skydd för betesdjuren.

I samband med röjning ska röjningsavfallet tas om hand. Om det är möjligt att forsla bort avfallet utan att det uppstår körsador ska detta ske i första hand. I

annat fall ska det samlas ihop och brännas på platsen, t ex på röjda områden som saknar grässvål. Bränning får ej ske så att fornlämningar, stenmurar eller berghällar skadas och bör utföras på vårvintern eller senhösten under kontrollerade former.

Bränning som en del av restaureringsarbetet får endast ske i enstaka fall i fuktiga marker med täta tokbestånd. Vid bränning sker ofta en kraftig gödslingseffekt och oönskade arter som tistlar och backskafting kan få en stor spridning. De bestånd som ska brännas ska vara väl avgränsade och väderlek och årstid ska vara lämplig (svag vind, helst vårvinter). Brandmyndigheten ska alltid informeras i samband med bränning. De avbrända buskar och träd som blir kvar efter bränning ska röjas bort så snart som möjligt och området ska betas samma säsong. Bränning får inte ske av större områden än man har möjlighet att röja och beta direkt efteråt.

Transporter

Motorfordon inom naturvårdsområdet får endast användas i det fall det är nödvändigt för djurhållningen eller övrig skötsel av markerna. Den sträckning som använts för transporter under senare år skall i första hand användas även framöver. Den är markerad på skötselplanekartan.

Hällmarker och grusalvar med mossor och lavar är mycket känsliga områden och ska i möjligaste mån undvikas för transporter. Områden där körning kan tillåtas är alvartorrängar med tät grässvål och bara hällmarker utan mossor och lavar.

2.1.2 Skötsel av fornlämningar och andra kulturhistoriska spår

Mål

- att bevara de fornlämningar och kulturhistoriska spår (t ex vägar, stenmurar, husgrunder) som finns i området och göra dem väl synliga,
- att de stenmurar som omgärdar betesmarkerna är väl skötta.

Riktlinjer och åtgärder

Befintligen stenmurar ska så långt det är möjligt användas som hägnader. Om murarna inte räcker till bör de kompletteras med t ex elhägn som anläggs över eller så nära muren som möjligt, så att ingen obetad zon uppstår.

Träd- och buskvegetation som hotar att rasera en mur ska tas bort.

2.1.3 Flora- och faunavård

Mål:

- att bevara klipplök, krypfloka, honungsblomster, fågelarv, alvarmalört, kalkbräken, flocksvalting, ulltistel och toppjungfrulin (*Polygala comosa*), i livskraftiga populationer,
- att sydlig kärrsnäppa och svarttärna häckar i området,

I naturvårdsområdet finns flera växtarter som är upptagna på den svenska rödlistan. Exempel på sådana är klipplök (*Allium lineare*, hotkategori 2), krypfloka (*Apium inundatum*, hotkat. 2), honungsblomster (*Herminium*

monorchis, hotkat. 2), fågelarv (*Holosteum umbellatum*, hotkat. 2), alvarmalört (*Artemisia oelandica*, hotkat. 3), kalkbräken (*Gymnocarpium robertianum*, hotkat. 3), flocksvalting (*Baldellia ranunculoides*, hotkat. 4), ulltistel (*Onopordum acanthium*, hotkat. 4) och toppjungfrulin (*Polygala comosa*, hotkat. 4).

Alvarmalört växer gärna i enbuskar och vid röjning bör hänsyn tas till detta. Alvarmalörten är klonal och syns oftast endast som sterila blad, men i de fall den blommar är det oftast i buskarna. För att bevara artens genetiska variation bör buskar med blommande individer markeras inför röjningar och sparas i största möjliga mån.

Ingen särskild hänsyn behöver tas för de övriga rödlistade arterna i nuläget. Vid ett ökat betestryck bör dock klipplöken följas upp. Om den i hög grad blir avbetad bör några lokaler hägnas av vartannat–vart tredje år för att den ska kunna fröa av sig.

Lilla Vickleby är ett av de få områden på Öland där liten sandlilja finns i stor mängd. Liksom sin släkting stor sandlilja är den mycket begärlig för betesdjuren och betas ofta selektivt. Liten sandlilja klarar sig ofta från avbetning endast i en- och tokbuskar varför hänsyn bör tas till detta. I områden där denna art förekommer bör buskar sparas i större utsträckning än annars.

I området häckar lärkfalk, troligtvis den enda nuvarande häckningen på södra Öland.

Listor med arter (kärleväxter, fåglar, insekter, svampar, lavar, mossor, mollusker) som är knutna till Stora Alvaret är under utarbetande av en referensgrupp för Stora Alvarets biologiska mångfald.

2.1.4 Jakt

Jakträttsinnehavaren disponerar jakten utan inskränkningar. Det är dock inte tillåtet att riva ner eller på annat sett förstöra risbon, från exempelvis kråkfåglar.

2.2 Åtgärder i skötselområdet

Hela Lilla Vickleby naturvårdsområde består av ett skötselområde. Resmo alvar, som ej ingår i naturvårds- eller skötselområdet, ligger inom samma hägnad. Skötselområdet har delats in i tio delområden som har avgränsats utifrån naturtyp och restaureringsbehov.

Nedan beskrivs kortfattat områdets nuvarande utseende, mål för skötseln anges liksom skötsel- och restaureringsbehov och prioritet. Åtgärderna anges i prioritetsordning, dvs den viktigaste åtgärden står först. Delområdenas avgränsningar framgår av skötselplanekartan, bilaga 1.

Delområde 1:1 (143 ha) med bl a delar av Alvers- och Klockarehorvan

Beskrivning

Längst i öster ligger flera gamla kalkbrott. I anslutning till dessa växer bl a ulltistel, praktrölleka, malört, kungsljus och rödmalva. Sly av ask och björk har börjat att komma upp i brotten. Det alvar som sedan följer är till en början dominerat av måttligt betade alvartorrängar. Längre ut blir jordarna tunnare och blir bitvis mycket fina grusalvar med växter som ölandssolvända, alvarkösa, alvarglim, kalkkrassing och knytling. Strax väster om Klockarehorvan finns fina, tunnjordiga alvarområden med riklig förekomst av alvarkösa och enstaka individer av strandnål.

Klockarehorvan brukades som åker (främst odling av potatis) fram till 1920-talet. Horvan domineras nu av tallskog (3,7 ha) med ett tätt och svårframkomligt buskskikt. Här växer bl a murgröna och spärrgrenigt oxbär. Skogen ska även i framtiden vara skogsmark och skötas av markägarna som får plockhugga, gallra och ta ut ved från Klockarehorvan efter samråd med länsstyrelsen.

Alvershorvan, närmast vägen i väster, var uppodlad fram till 1920-talet. En låg mur gränsar mellan den före detta åkermarken och alvaret. Längs denna mur växer stenfrö på flera ställen. I kantzonen mellan Alvershorvan och muren sker en kraftig igenväxning av en och slån (i norra änden även tall) och buskarna har även börjat sprida sig ut på alvaret.

Vid restaurering tillfaller gagnvirket markägaren.

Markägarna får, liksom tidigare, tippa sten från åkrar i den av de övergivna stentäkterna som markerats på skötselplanekartan.

Mål

- > Öppen och mosaikartad alvarmark.
- > Klockarehorvan förblir tallskog, men ytterligare spridning av dungen förhindras.

Åtgärder

- Nytt hägn mot väg 136 och kring Alvershorvan samt komplettering av hägnet i SV-hörnet mot Gynge och Resmo alvar.
- Avverkning av trädridån i nordvästra kanten av naturvårdsområdet (gränsen mot vallen strax utanför NV muren)
- All vegetation av igenväxningskaraktär på den norra delen av Alvershorvan och på alvarsidan av muren mot Alvershorvan röjs bort.
- Rökning av slån i hela området.
- Restaurering av muren mot Alvershorvan. Några delar måste dock lämnas öppna så att djuren har möjlighet att komma in och beta.
- Restaurering av murar runt Klockarehorvan. Några delar lämnas öppna så att betesdjuren får fortsatt möjlighet att komma in.

Prioritet: 1 - 3

Delområde 1:2 – Nedre Lindskärr med omgivningar (26,0 ha)

Beskrivning

Nedre Lindskärr är ett kärr med öppen vattenyta större delen av året och det omges av kalkfuktängar och våtvegetation. I kärret dominerar knappsäv och agnsäv och här finns rikligt med flocksvalting (hotkategori 4) och strandpryl samt enstaka exemplar av krypfloka (hotkat. 2). I kanterna av kärret finns ytor med kalkbleke där bara enstaka exemplar av ärtstarr, flocksvalting, krypven och ryltåg växer. Sydlig kärrsnäppa, rödspov och brushane har häckat i området.

Nedre Lindskärr är i öster dämt av en höjdrygg som till viss del är bevuxen med en, tall och enstaka oxlar, askar och björkar. Vegetationstypen på ryggen är torräng av frisk typ (rödklint, praktbrunört, ängshavre m.m.). Kanten mot ryggen är tätt bevuxen med framförallt viden och björk. Längs denna kant finns också ett smalt kalkfuktängsområde med bl a älväxing och tok.

Nedre Lindskärr är början på ett fuktstråk som slingrar sig norrut. I anslutning till den nordvästra delen av stråket ligger en fin höjdrygg med alvartorräng av frisk typ där arter som praktbrunört, darrgräs, ängshavre, spåtistel, rödklint, solvända och getväppling förekommer. I kanterna av ryggen växer slånbestånd.

Söder om kärret finns kalkfuktängar med inslag av tok, småtallar och björk. I fuktigare partier växer bl a vattenveronika, lökgamander och ältranunkel.

Mål

- Att krypfloka och flocksvalting fortlever i livskraftiga populationer.
- Ett till största delen öppet fuktstråk med buskigare partier i anslutning till höjdryggarna.
- Sydlig kärrsnäppa, rödspov och brushane häckar i kalkfuktängarna.

Åtgärder

- Avverkning av ask, oxel, björk och tall på höjdryggarna. Viden och enstaka äldre björkar och tallar sparas.
- Røjning av en på ryggarna. En del sammanhängande buskage sparas.
- Røjning av slån i nordvästra delen av området.
- Røjning av tok, småtallar och björk i södra delen av området.
- Ökat betestryck genom t ex tillfälliga inhägnader.

Prioritet: 2

Delområde 1:3 (92,9 ha)

Beskrivning

Ett mestadels öppet och mosaikartat alvar där fårsvingelhed dominerar. Små områden med hällmarksalvar, grusalvar och kalkfuktängar med tok finns spridda i hela området. På höjdryggarna växer enbuskar och enstaka tallar, granar och slånbuskar. Mosaiken mellan de olika växtsamhällena är områdets högsta värde. På ryggarna består vegetationen av alvartorrängar med arter som småfingerört,

stor fetknopp, harmynta, backnejlika, jordklöver, axveronika, sandlök och ängshavre.

Mål

➤ Öppet, välbetat alvar med en mosaik av alvartyper.

Åtgärder

- Rövning av en och slån samt avverkning av tall och gran på höjdryggarna. Enstaka tallar/granar kan eventuellt sparas som skydd för betesdjuren. Pelarenar och andra större enar sparas.

Prioritet: 2

Delområde 1:4 – Övre Lindskärr med omgivningar (24,6 ha)

Beskrivning

Övre Lindskärr är mer vattenrikt än Nedre Lindskärr (delområde 1:3) och har mestadels en vattenspegel året om. Här dominerar arter som knappsäv, sjöfräken och flocksvalting i de grundare partierna medan blåsäv, vattenpilört, flocksvalting och kransalger dominerar i de djupare delarna. I vattnet simmar både blodiglar och hästiglar och krypfloka (hotkategori 2) växer på flera ställen. Kärret är mycket uppskattat av betesdjuren och de betar gärna långt ute i vattnet. Sydlig kärrsnäppa och svarttärna har häckat i området.

Kärret är omgivet av kalkfuktängar och tunnjordigt alvar. På kalkfuktängarna i sydöstra kanten av kärret har ytor för uppföljning av kalkfuktängsvegetation lagts ut och de inventerades första gången 1998.

Övre Lindskärr däms liksom Nedre Lindskärr av en rygg i öster. En smal kalkfuktängsbård med bl a tätört, brudsporre och ängsvädd finns i övergången mellan kärret och höjdryggen. Längs denna kant växer också buskage av viden, björkar och tok. Själva ryggen är bevuxen med tall, björk, gran och en. Flera vackra ”pelar-enar” finns kvar som minnen av att området tidigare fårbetats. Fältskiktet består av alvartorrängar av torr och frisk typ med bl a alvarmalört, älväxing, ljung, praktbrunört, knägräs, solvända, darrgräs, rödklint och liten sandlilja. Viss rövning av en uppe på ryggen har påbörjats av markägare och brukare sommaren 1998.

Mål

- Övre Lindskärr är ett öppet, betat kärr.
- Höjdryggen är glest bevuxen med enbuskar och enstaka grupper av träd.
- Sydlig kärrsnäppa m fl vadare och svarttärna häckar i området.

Åtgärder

- All tok på kalkfuktängarna som ligger i direkt anslutning till kärret röjs bort för att främja vadarhäckningar.

- Viss röjning av kantvegetationen mellan kärret och ryggen. Viden och enstaka björkar sparas.
- Avverkning av björk, gran och tall på höjdryggen. I första hand begränsas tallens utbredning i väster. Vissa trädgrupper sparas som skydd för betesdjuren.
- Röjning och utglesning av en på höjdryggen. "Pelar-enar" och grupper av buskar sparas (grupper där alvarmalörten växer prioriteras).

Prioritet: 1

Delområde 1:5 (8,7 ha)

Beskrivning

Höjdrygg söder om Övre Lindskärr, med tät vegetation av tall, tok, en och ett visst slyuppslag.

Mål

- Att busk- och trädvegetationen är väl samlad på höjdryggen och ej tillåts att breda ut sig på alvaret.

Åtgärder

- Stoppa utbredningen av sly, en och tok i kanterna genom kraftig röjning.
- Gallring av träd och buskar på ryggen. Röjning av unga tallplantor.

Prioritet: 2

Delområde 1:6 (95,6 ha)

Beskrivning

Ett mestadels öppet och mosaikartat alvar som påminner mycket om delområde 1:3. Fårsvingelhed är den dominerande vegetationstypen. Mindre områden med hållmarksalvar, grusalvar och kalkfuktängar med tok finns spridda i hela området. På höjdryggarna med tjockare jordlager växer enbuskar och enstaka tallar, granar och slånbuskar. Mosaiken mellan de olika växtsamhällena är områdets högsta värde. På ryggarna består vegetationen av alvartorrängar med arter som småfingerört, stor fetknopp, harmynta, backnejlika, jordklöver, axveronika, sandlök och ängshavre.

Mål

- Öppet, välbetat alvar med en mosaik av alvartyper.

Åtgärder

- Röjning av en och slån samt avverkning av tall och gran på höjdryggarna. Enstaka grupper av tallar/granar kan eventuellt sparas som skydd för betesdjuren. Pelar-enar sparas.

Prioritet: 2

Delområde 1:7 (54,5 ha)*Beskrivning*

Ett område med starkt igenvuxen "småkarst" (smalare sprickor och mindre kalkhällar däremellan än i den egentliga karsten längs Resmazonen) där slån, tok och en breder ut sig i de talrika sprickorna. I de sprickor som ännu ej är helt överväxta med buskar finns rikligt med murruta, svarbräken, grusslok och en del liten sandlilja.

Mål

➤ Karstområde med gles buskvegetation och väl synliga spricksystem.

Åtgärder

- Kraftig röjning av slån och en i småkarstområdet. Detta område är mycket känsligt varför röjningen måste vara manuell och mycket kontrollerad. Exempelvis kan de buskar som ska sparas markeras ut.
- Ökat betestryck, eventuellt genom tillfällig fällindelning.

Prioritet: 1

Delområde 1:8 – Resmazonen (33,5 ha)*Beskrivning*

Resmazonen sträcker sig diagonalt genom området i sydvästlig–nordostlig riktning. Längs dess sträckning finns både karstområden, alvatorrängar, grusalvar och små kalkstensterrasser. Området är fantastiskt vackert och omväxlande, har ett mycket högt värde och skiljer sig markant från det övriga alvaret.

Karsten är relativt igenväxt med nyponros, slån, ask och enstaka barrträd och björkar. Enstaka granar med rotsläande grenar finns. Mellan buskar och träd finns små öppna ytor med bara hällar och i sprickorna och på de tunna jordar som ibland täcker flisan växer bl a liten sandlilja, oxbär, grusslok, tulkört, toppjungfrulin (hotkategori 4), bergsskrabba, fältvedel, timjan, getapel, murruta, svartbräken, fågelarv (hotkat. 2), gotlandsstånds (hotkat. 2), kalkbräken (hotkat. 3), klipplök (hotkat. 2) och såpört. I de centrala delarna frodas asken i sprickorna och bildar en gles skog med upp till 3 meter höga askar av olika grovlek. Här häckade troligen nattskärna 1998. Asken är ett naturligt inslag i denna naturtyp, men ökar kraftigt vid lågt betestryck.

I anslutning till karsten finns små, långsträckta dalgångar med alvatorräng omgiven av kalkstensterrasser i slutningarna. Delar av torrängarna har en gles enbuskvegetation.

Mål

- Ett betat karstområde med en mosaik av gles buskvegetation, hällmarker och djupa sprickor med karstvegetation.
- Dalgångar med välbetade alvatorrängar.
- De rödlistade arterna ska fortleva i livskraftiga populationer.

Åtgärder

- Røjning/avverkning i karsten. Detta är mycket svårt att göra eftersom det är ett mycket känsligt område. I första hand bör betestrycket ökas för att stoppa askens utbredning och tillväxt. Tillfälliga fällindelningar skulle kunna vara en lösning. En eventuell røjning måste vara manuell, ske i etapper och vara under ständig översyn. Länsstyrelsen bör ansvara för all røjning (även underhålls-røjning) i karsten. Efter en røjningsinsats bör en del av området tillfälligt fällindelas så att asken hålls efter. Enstaka grupper av träd ska sparas.
- Utglesning av enbuskar på alvartorrängarna.

Prioritet: 1

Delområde 1:9 (112,9 ha)*Beskrivning*

Öster om Resmazonen breder ett stort område med alvartorräng av frisk typ (ängshavre, praktbrunört, ljung, darrgräs, rödklint m.m.) ut sig. Här finns även kalkfuktängar i svackorna och grusalvar med inslag av hällmark på de tunnare jordarna. Purpurknipprot, liten sandlilja, alvarglim, fältvedel och bergsskrabba är några av de arter som finns på grusalvaren. I området observerades nattskärre vid ett av besöken. Vissa delar av torrängarna är bevuxna med en hel del enbuskar, men det finns grässvål mellan dem och det blir aldrig svårframkomligt. Markägare och brukare har påbörjat røjning i norra delen under sommaren 1998.

Mål

➤ Alvartorrängar glest bevuxna med en (< 20%).

Åtgärder

- Røjning/utglesning av en på alvartorrängarna.

Prioritet: 3

Delområde 1:10 (21,5 ha)*Beskrivning*

Den östligaste delen av Lilla Vickleby naturvårdsområde är fuktigare än övriga delar. Token står för det mesta av igenväxningen men även dungar med tall, björk eller vide finns i området. Kalkfuktängar är den dominerande vegetationstypen och här växer arter som slätterblomma, blåtåtel, blodrot, gullborste, krypvide, ängsvädd och vattenmynta.

Mål

➤ Öppna kalkfuktängar med gles tokvegetation.

Åtgärder

- Kraftig røjning av tok med början i de glesare områdena.

- Avverkning av tall- och björkdungar. Vissa dungar kan eventuellt sparas som skydd för betesdjuren. Videsnåren sparas tills vidare.

Prioritet: 2

3. UPPFÖLJNING

Uppföljningen inom Lilla Vickleby naturvårdsområde ska ske, avseende:

- förekomst och frekvens av kärlväxter på torräng, kalkfuktäng, alvarkarst och grusalvar,
- förekomst av alvarmalört, klipplök, kalkbräken, krypfloka och eventuellt ytterligare arter,
- alvarmalörtens överlevnad och utbredning i röjda respektive oröjda ytor
- metodutveckling: förekomst och täckning av ettåriga respektive fleråriga örter och gräs i torräng, kalkfuktäng och grusalvar (som ett visst mått på betestryck och trampsador),
- strukturen i moss- och lavsamhällen på hållmarker och karst,
- fågellivet i och kring Övre och Nedre Lindskärr.

Fotodokumentation ska ske från fasta punkter med högst fem års intervall.

På kalkfuktängarna i sydöstra kanten av Övre Lindskärr (Skötselområde 1:4) har ytor för uppföljning av kalkfuktängsvegetation lagts ut och de inventerades första gången 1998.

En uppföljningsplan för Stora Alvaret med metoder, fasta fotopunkter m.m. ska tas fram. En vegetationskarta över Stora Alvaret har utarbetats och får ses som ett tillägg till skötselplanen.

Listor med arter (kärlväxter, fåglar, insekter, svampar, lavar, mossor, mollusker) som är knutna till Stora Alvaret är under utarbetande av en referensgrupp för Stora Alvarets biologiska mångfald.

Skötseln ska dokumenteras. Datum för betespåsläpp, betesbeläggning, djurslag m.m. ska dokumenteras av djurhållarna och redovisas efter betessäsongens slut till naturvårdsförvaltaren. Vegetationens genomsnittliga höjd på torräng resp. kalkfuktäng ska registreras efter avslutat bete och redovisas till förvaltaren.

4. ANORDNINGAR FÖR ALLMÄNHETEN

4.1 Generella riktlinjer och åtgärder

Tillgängligheten för allmänheten ska underlättas om det inte medför störningar för flora, fauna, geologiska former eller brukandet av markerna. Anordningarna för allmänheten får inte verkar störande för områdets landskapsbild.

4.1.1 Information

Mål

En informationstavla om Lilla Vickleby naturvårdsområde vid den befintliga infarten i söder, samt vid en eventuellt ny parkeringsplats i norra delen. Informationsbroschyr över området.

Åtgärder

- Information om Lilla Vickleby naturvårdsområde, samt om de andra naturvårdsområdena på alvaret, bör samlas i en broschyr och placeras på strategiska platser runt alvaret.

4.1.2 Parkeringsplatser

I södra delen finns i dagsläget en liten avfart från västra vägen med plats för några bilar.

Mål

Att besökare kan parkera bilar i norra delen i anslutning till kyrkan och på en befintlig parkering i söder.

Åtgärder

- Den befintliga parkeringsplatsen vid grinden i söder utvidgas något, så att även en buss kan parkera.
- Ev. samordnas P-plats med kyrkan och Capellagården i anslutning till kyrkan, nordväst om naturvårdsområdet.

4.1.3 Övergångar och grindar

Vid den befintliga parkeringsplatsen i söder (vid ett kalkbrott) finns en stätta. Längs den ”norra” muren finns ytterligare två stättor; en i anslutning till Övre Lindskärr och en i anslutning till Resmozonen. 1–2 stättor finns för närvarande längs den södra muren, men denna mur (Resmo alvar) ingår ej i naturvårdsområdet.

Åtgärder

- Ytterligare någon stätta sätts upp, t ex i anslutning till en eventuell ny parkering.

4.1.4 Utmärkning av naturvårdsområdets gräns

Gränsmarkering av naturvårdsområdet ska utföras enligt svensk standard (SIS 03 15 22).

5. FINANSIERING AV SKÖTSELN

Djurhållningen inom området ersätts via dagens miljöstödsprogram. Detsamma gäller för underhållsröjning i områden som ersätts via miljöstöden, undantaget karstområdena. I den känsliga karsten sker all röjning i länsstyrelsens regi.

Restaureringsåtgärder som avverkning av träd och röjning av buskar och sly, kommer att belasta vårdanslaget för förvaltning av skyddade naturområden, så länge inget annat stöd utgår för detta. Detsamma gäller för stättor, grindar och material till ej fungerande hägn. Det nya hägn som behövs mot väg 136 och för att göra särskilda betesfällor på Alvershorvan, ska bekostas av länsstyrelsen. Detta sker i samband med att markerna i väster restaureras eller då djurhållningen så kräver.

Restaureringsarbetena kan komma att utföras av markägare, brukare, entreprenörer (efter offentlig upphandling) eller av personer i kommande arbetsmarknadsåtgärder. Kostnad och arbetstid för olika åtgärder kommer att redovisas av dem som åtagit sig restaureringen.

Då området är föreslaget som Natura 2000-område, dvs ett område som föreslås ingå i EUs nätverk av ekologiskt känsliga områden, kommer en förnyad ansökan om medel ur EUs Life-fond att göras för att möjliggöra mer omfattande restaureringsåtgärder.

6. ÖVRIGA ÅTGÄRDER

En fördjupad inventering av områdets naturvärden bör utföras inom de närmaste 5 åren. Särskild stor vikt ska då läggas på Resmazonen och Övre och Nedre Lindskärr. Dokumentation bör innehålla en översiktlig vegetationsbeskrivning, en översiktlig insektsinventering och uppgifter om särskilt hänsynskrävande djur-, växt- och kryptogamarter.

En inventering av historiska lämningar bör utföras, i enighet med den metod som utarbetats vid den kulturhistoriska inventeringen av naturvårdsområden på Stora Alvaret (Vägar och vaktarkojor 1998).

Skötselplanen bör fördjupas eller kompletteras om anledning finns.

7. KÄLLOR OCH REFERENSER

1. Fornlämningsregistret, Länsstyrelsens kulturmiljöenhet
2. Flygfoton, Infra-röd film, 1994, skala 1:30 000, Ö2 bild 7–9 och Ö3 13–14
3. Ortofoto, 1994, skala 1:10 000, bild 4638 och 4648

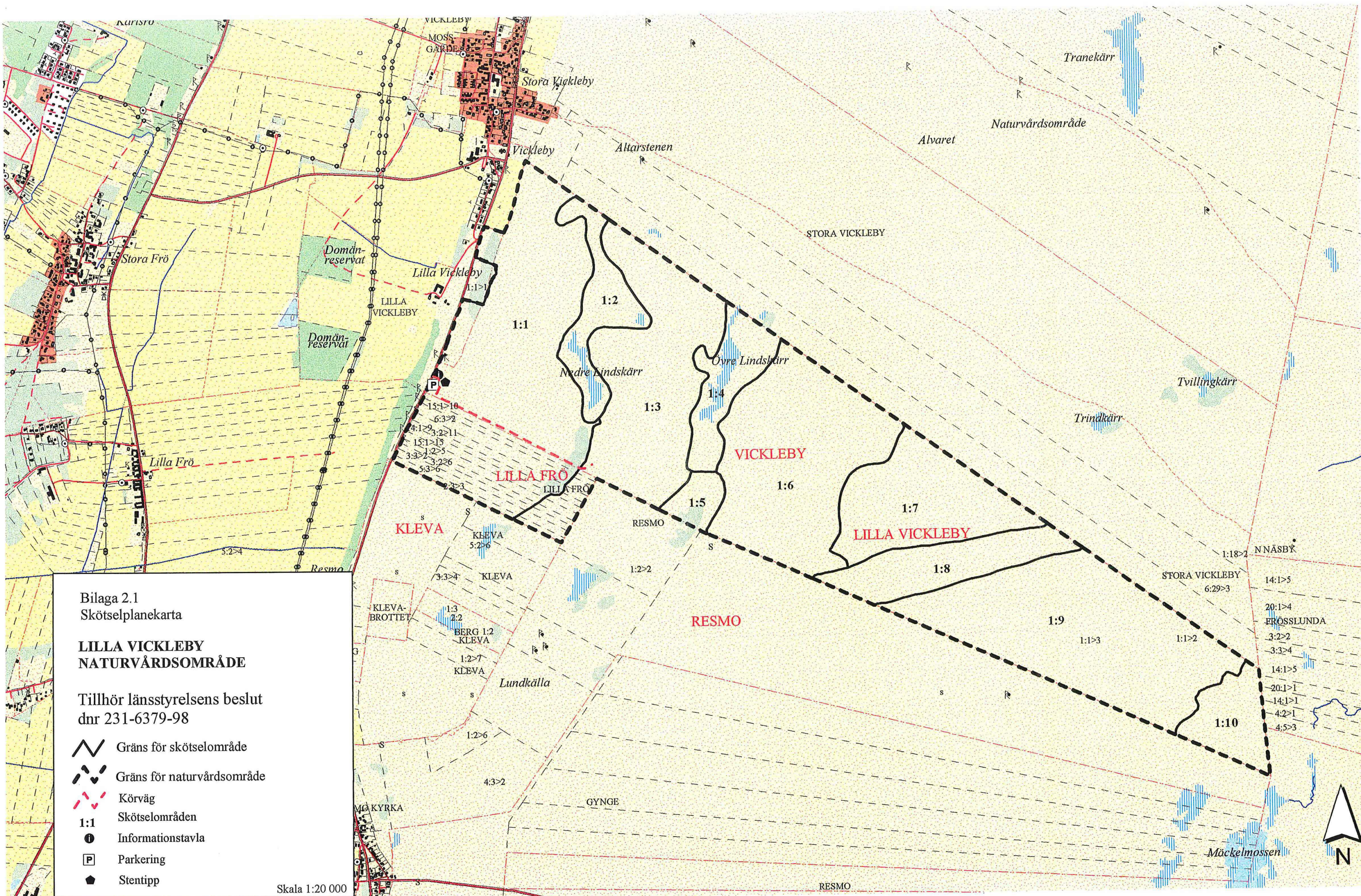
4. Ekonomiska kartan 1977, blad 4G3i, 4G4h och 4G4i
5. Historiska kartöverslägg över Lilla Vickleby, Resmo och Lilla Frös alvar. *Ur Ölands Stora Alvar. Kulturlandskapets historia. IKOS. Rapport 1993–5.*
6. Ölands botaniska förenings artdatabas.
7. Våtmarksinventering av Öland. 1993. Länsstyrelsen i Kalmar län informerar 1994:3.
8. Nilsson, L. och Nilsson, M. 1998. Vägar och vaktarkojor. En kulturhistorisk inventering av naturvårdsområdena på Stora Alvaret. Länsstyrelsen (opubl.).
9. Ålind, Per. 1997. Vart har Stora Alvarets vadare tagit vägen? Resultat från en häckfågeltaxering våren 1997. *Calidris* 26:81–105.

BILAGA 1

Skötselplanekarta för Lilla Vickleby naturvårdsområde

BILAGA 2

Artförteckning över växter funna i Lilla Vickleby naturvårdsområde

Bilaga 2.1
Skötselplanekarta

**LILLA VICKLEBY
NATURVÅRDSOMRÅDE**

Tillhör länsstyrelsens beslut
dnr 231-6379-98

- Gräns för skötselområde
- Gräns för naturvårdsområde
- Körväg
- Skötselområden
- Informationstavla
- Parkering
- Stentipp

Skala 1:20 000

BILAGA 2

Lista över några av de växter som hittats i Lilla Vickleby naturvårdsområde.
OBS! Listan är ej komplett.

Artnamn

Acer platanoides
Achillea millefolium ssp. *millefolium*
Aethusa cynapium ssp. *cynapium*
Agrimonia eupatoria
Agrostis capillaris
Agrostis gigantea
Agrostis stolonifera
Agrostis vinealis
Allium lineare
Allium oleraceum
Allium schoenoprasum var. *alvarense*
Allium vineale
Alopecurus geniculatus
Alopecurus pratensis
Alyssum alyssoides
Anagallis arvensis
Androsace septentrionalis
Anemone hepatica
Anemone pratensis
Antennaria dioica
Anthemis tinctoria
Anthericum ramosum
Anthoxanthum odoratum
Anthriscus sylvestris
Anthyllis vulneraria
Apera interrupta
Apium inundatum
Arabis hirsuta var. *glaberrima*
Arabis hirsuta var. *hirsuta*
Arenaria serpyllifolia
Argentina anserina
Arrhenatherum elatius
Artemisia absinthium
Artemisia campestris
Artemisia oelandica
Artemisia rupestris
Artemisia vulgaris var. *vulgaris*
Asparagus officinalis
Asperula tinctoria
Asplenium ruta-muraria
Asplenium trichomanes
Baldellia ranunculoides
Ballota nigra
Barbarea vulgaris var. *arcuata*
Betula pendula
Briza media
Bromus hordeaceus ssp. *hordeaceus*
Bupleurum tenuissimum
Calluna vulgaris
Campanula persicifolia

Svenskt namn

lönn
vanlig röllika
vanlig vildpersilja
småborre
rödven
storven
krypven
bergven
klippök
backök
alvargräslök
sandök
kärrkavle
ängskavle
grådådra
rödmire
grusviva
blåsippa
fälsippa
kattfot
färgkulla
liten sandlilja
vårbrodd
hundkäs
getväppling
alvarkösa
krypfloka
kalktrav
vanlig lundtrav
sandnarv
gåsört
knylhavre
malört
fältmalört
alvarmalört
stenmalört
vanlig gråbo
sparris
färgmåra
murruta
svartbräken
flocksvalting
bosyska
vanlig sommargyllen
vårtbjörk
darrgräs
vanlig luddlosta
strandnål
ljung
stor blåklocka

<i>Campanula rotundifolia</i> ssp. <i>rotundifolia</i>	liten blåklocka
<i>Carduus crispus</i>	krustistel
<i>Carex caryophylla</i>	vårstarr
<i>Carex ericetorum</i>	backstarr
<i>Carex flacca</i>	slankstarr
<i>Carex nigra</i>	hundstarr
<i>Carex panicea</i>	hirsstarr
<i>Carex viridula</i> var. <i>viridula</i>	vanlig ärtstarr
<i>Carlina vulgaris</i> ssp. <i>vulgaris</i>	kortbladig spåtistel
<i>Carum carvi</i>	kummin
<i>Centaurea jacea</i>	rödclint
<i>Centaurea scabiosa</i>	väddclint
<i>Centaureum littorale</i> var. <i>littorale</i>	kustarun
<i>Cerastium fontanum</i> ssp. <i>vulgare</i>	hönsarv
<i>Cerastium glutinosum</i>	klibbarv
<i>Cerastium pumilum</i>	alvararv
<i>Cerastium semidecandrum</i>	vårarv
<i>Chaenorrhinum minus</i>	småsporre
<i>Chelidonium majus</i>	skelört
<i>Cirsium acaule</i>	jordtistel
<i>Cirsium arvense</i>	åkertistel
<i>Cirsium palustre</i>	kärrtistel
<i>Cirsium vulgare</i>	vägtistel
<i>Convolvulus arvensis</i>	åkervinda
<i>Corylus avellana</i>	hassel
<i>Cotoneaster integerrimus</i>	oxbär
<i>Cotoneaster divaricatus</i>	spärroxbär
<i>Crataegus</i> sp.	hagtorn
<i>Crepis tectorum</i> ssp. <i>pumila</i>	alvarfibbla
<i>Cynosurus cristatus</i>	kamäxing
<i>Cystopteris fragilis</i>	stenbräken
<i>Dactylis glomerata</i> ssp. <i>glomerata</i>	vanlig hundäxing
<i>Dactylorhiza incarnata</i> ssp. <i>incarnata</i>	ängsnycklar
<i>Danthonia decumbens</i>	knägräs
<i>Dasiphora fruticosa</i>	tok
<i>Daucus carota</i> ssp. <i>carota</i>	vildmorot
<i>Deschampsia cespitosa</i>	tuvtåtel
<i>Dianthus deltoides</i>	backnejlika
<i>Draba incana</i>	grådraba
<i>Dryopteris filix-mas</i>	träjon
<i>Eleocharis palustris</i>	knappsäv
<i>Eleocharis uniglumis</i>	agnsäv
<i>Elytrigia repens</i> ssp. <i>repens</i>	vanlig kvickrot
<i>Epipactis atrorubens</i>	purpurknipprot
<i>Equisetum arvense</i> ssp. <i>arvense</i>	vanlig åkerfräken
<i>Equisetum palustre</i>	kärrfräken
<i>Equisetum pratense</i>	ängsfräken
<i>Equisetum sylvaticum</i>	skogsfräken
<i>Erodium cicutarium</i>	skatnäva
<i>Erophila verna</i>	nagelört
<i>Euonymus europaeus</i>	benved
<i>Euphrasia stricta</i> var. <i>brevipila</i>	vanlig ögontröst
<i>Festuca ovina</i>	färsvingel
<i>Festuca rubra</i> ssp. <i>oelandica</i>	bågsvingel
<i>Festuca rubra</i> ssp. <i>rubra</i>	vanlig rödsvingel
<i>Filipendula vulgaris</i>	brudbröd
<i>Fragaria viridis</i>	backsmultron

<i>Fraxinus excelsior</i>	ask
<i>Galium boreale</i>	vitmåra
<i>Galium oelandicum</i>	ölandsmåra
<i>Galium palustre</i> var. <i>palustre</i>	vanlig vattenmåra
<i>Galium uliginosum</i>	sumpmåra
<i>Galium verum</i> ssp. <i>verum</i>	vanlig gulmåra
<i>Gentianella uliginosa</i>	sumpgentiana
<i>Geranium lucidum</i>	glansnäva
<i>Geranium molle</i>	mjuknäva
<i>Geranium robertianum</i> var. <i>robertianum</i>	vanlig stinknäva
<i>Geranium sanguineum</i>	blodnäva
<i>Geum urbanum</i>	nejlikrot
<i>Globularia vulgaris</i>	bergskrabba
<i>Gymnadenia conopsea</i> var. <i>conopsea</i>	vanlig brudsporre
<i>Gymnocarpium robertianum</i>	kalkbräken
<i>Gypsophila fastigiata</i>	såpört
<i>Hedera helix</i>	murgröna
<i>Helianthemum nummularium</i>	solvända
<i>Helianthemum oelandicum</i> var. <i>oelandicum</i>	äkta ölandssolvända
<i>Helictotrichon pratense</i>	ängshavre
<i>Helictotrichon pubescens</i>	luddhavre
<i>Herniaria glabra</i>	knytling
<i>Hieracium praealta</i>	blåfibbla
<i>Holosteum umbellatum</i>	fågelarv
<i>Hornungia petraea</i>	stenkrassing
<i>Hydrocotyle vulgaris</i>	spikblad
<i>Hypericum perforatum</i>	äkta johannesört
<i>Hypochoeris maculata</i>	slätterfibbla
<i>Inula britannica</i>	luddkrissla
<i>Inula salicina</i>	krissla
<i>Juncus articulatus</i>	ryltåg
<i>Juncus bufonius</i>	vägtåg
<i>Juniperus communis</i>	en
<i>Lapsana communis</i>	harkål
<i>Leontodon autumnalis</i> var. <i>autumnalis</i>	vanlig höstfibbla
<i>Linaria vulgaris</i>	gulsporre
<i>Linosyris vulgaris</i>	gullborste
<i>Linum catharticum</i>	vildlin
<i>Lithospermum officinale</i>	stenfrö
<i>Lotus corniculatus</i> var. <i>corniculatus</i>	vanlig käringtand
<i>Luzula campestris</i>	knippfryle
<i>Lychnis alpina</i> var. <i>oelandica</i>	öländsk fjällnejlika
<i>Lycopus europaeus</i>	strandklo
<i>Lythrum salicaria</i>	fackelblomster
<i>Malva sylvestris</i>	rödmalva
<i>Matricaria matricarioides</i>	gatkamomill
<i>Medicago lupulina</i>	humlelusern
<i>Medicago sativa</i> ssp. <i>falcata</i>	gullusern
<i>Melica ciliata</i>	grusslok
<i>Melica nutans</i>	bergsslok
<i>Mentha aquatica</i> ssp. <i>aquatica</i>	vanlig vattenmynta
<i>Mentha arvensis</i>	åkermynta
<i>Molinia caerulea</i>	blåtåtel
<i>Myosotis ramosissima</i>	backförgätmigej
<i>Myosotis stricta</i>	vårförgätmigej
<i>Myriophyllum alterniflorum</i>	hårslinga
<i>Odontites vulgaris</i>	rödtoppa

<i>Onopordum acanthium</i>	ulltistel
<i>Orchis mascula</i>	Sankt Pers nycklar
<i>Orchis ustulata</i>	krutbrännare
<i>Oxytropis campestris</i> ssp. <i>campestris</i>	fältvedel
<i>Papaver argemone</i>	spikvallmo
<i>Parnassia palustris</i>	slåtterblomma
<i>Persicaria amphibia</i>	vattenpilört
<i>Phleum phleoides</i>	flentimotej
<i>Phleum pratense</i> ssp. <i>serotinum</i>	vildtimotej
<i>Picea abies</i> ssp. <i>abies</i>	vanlig gran
<i>Pilosella officinarum</i>	gråfibbla
<i>Pimpinella saxifraga</i>	bockrot
<i>Pinguicula vulgaris</i>	tätört
<i>Pinus sylvestris</i> var. <i>sylvestris</i>	vanlig tall
<i>Plantago lanceolata</i>	svartkämpar
<i>Plantago maritima</i>	gulkämpar
<i>Plantago media</i>	rödkämpar
<i>Plantago uniflora</i>	strandpryl
<i>Platanthera chlorantha</i>	grönvit nattviol
<i>Poa alpina</i>	fjällgröe
<i>Poa annua</i>	vitgröe
<i>Poa bulbosa</i>	knölgröe
<i>Poa compressa</i>	berggröe
<i>Poa pratensis</i> ssp. <i>pratensis</i>	vanligt ängsgröe
<i>Poa trivialis</i> ssp. <i>trivialis</i>	vanligt kärrgröe
<i>Polygala amarella</i>	rosettjungfrulin
<i>Polygala comosa</i>	toppjungfrulin
<i>Polygala vulgaris</i>	jungfrulin
<i>Polygonatum odoratum</i>	getrams
<i>Polygonum aviculare</i>	trampört
<i>Polypodium vulgare</i>	stensöta
<i>Populus tremula</i>	asp
<i>Potamogeton natans</i>	gäddnate
<i>Potentilla argentea</i> var. <i>argentea</i>	vanlig femfingerört
<i>Potentilla erecta</i>	blodrot
<i>Potentilla reptans</i>	revfingerört
<i>Potentilla tabernaemontani</i>	småfingerört
<i>Primula farinosa</i>	majviva
<i>Primula veris</i>	gullviva
<i>Prunella grandiflora</i>	praktbrunört
<i>Prunella vulgaris</i>	brunört
<i>Prunus spinosa</i>	slån
<i>Ranunculus acris</i> ssp. <i>acris</i>	vanlig smörblomma
<i>Ranunculus aquatilis</i>	vattenmöja
<i>Ranunculus bulbosus</i>	knölsmörblomma
<i>Ranunculus flammula</i>	ältranunkel
<i>Ranunculus repens</i>	revsmörblomma
<i>Rhamnus cathartica</i>	getapel
<i>Rhinanthus minor</i>	ängsskallra
<i>Rosa canina</i>	stenros
<i>Rosa dumalis</i>	nyponros
<i>Rumex acetosella</i>	bergssyra
<i>Rumex crispus</i>	krusskräppa
<i>Sagina nodosa</i>	knutnarv
<i>Salix caprea</i> ssp. <i>caprea</i>	vanlig sälg
<i>Salix repens</i>	krypvide
<i>Sambucus nigra</i>	fläder

<i>Satureja acinos</i>	harmynta
<i>Scabiosa columbaria</i>	fältvädd
<i>Scleranthus annuus</i>	grönknavel
<i>Scleranthus perennis</i>	vitknavel
<i>Scutellaria galericulata</i>	frossört
<i>Sedum acre</i>	gul fetknopp
<i>Sedum album</i>	vit fetknopp
<i>Sedum rupestre</i>	stor fetknopp
<i>Senecio jacobaea</i> ssp. <i>gotlandicus</i>	alvarstånds
<i>Senecio jacobaea</i> ssp. <i>jacobaea</i>	stånds
<i>Sesleria uliginosa</i>	älvväxing
<i>Silene nutans</i> var. <i>infracta</i>	kal backglim
<i>Silene nutans</i> var. <i>nutans</i>	vanlig backglim
<i>Silene uniflora</i> ssp. <i>petraea</i>	alvarglim
<i>Silene vulgaris</i>	smällglim
<i>Sisymbrium supinum</i>	kalkkrassing
<i>Solidago virgaurea</i> ssp. <i>virgaurea</i>	vanligt gullris
<i>Sorbus aucuparia</i> ssp. <i>aucuparia</i>	vanlig rönn
<i>Sorbus intermedia</i>	oxel
<i>Spergula arvensis</i>	åkerspärgel
<i>Stellaria graminea</i>	grässtjärnblomma
<i>Succisa pratensis</i>	ängsvädd
<i>Tanacetum vulgare</i> f. <i>vulgare</i>	vanlig renfana
<i>Taraxacum</i> sect. <i>Erythrosperma</i>	sandmaskrosor
<i>Taraxacum</i> sect. <i>Palustria</i>	strandmaskrosor
<i>Taraxacum</i> sect. <i>Ruderalia</i>	ogräsmaskrosor
<i>Teucrium scordium</i>	lökgamander
<i>Thlaspi caerulescens</i> ssp. <i>caerulescens</i>	vanligt backskärvfro
<i>Thymus serpyllum</i> ssp. <i>serpyllum</i>	backtimjan
<i>Trifolium arvense</i>	harklöver
<i>Trifolium campestre</i>	jordklöver
<i>Trifolium dubium</i>	trädklöver
<i>Trifolium medium</i>	skogsklöver
<i>Trifolium montanum</i>	backklöver
<i>Trifolium pratense</i>	rödklöver
<i>Trifolium repens</i>	vitklöver
<i>Triglochin palustre</i>	kärrsälting
<i>Ulmus glabra</i>	alm
<i>Urtica dioica</i> ssp. <i>dioica</i> var. <i>dioica</i>	vanlig brännässla
<i>Valerianella locusta</i>	vårklynne
<i>Verbascum densiflorum</i>	ölandskungsljus
<i>Verbascum thapsus</i>	kungsljus
<i>Veronica anagallis-aquatica</i>	vattenveronika
<i>Veronica arvensis</i>	fältveronika
<i>Veronica chamaedrys</i>	teveronika
<i>Veronica officinalis</i>	ärenpris
<i>Veronica scutellata</i>	dyveronika
<i>Veronica serpyllifolia</i> ssp. <i>serpyllifolia</i>	majveronika
<i>Veronica spicata</i> ssp. <i>spicata</i>	axveronika
<i>Viburnum opulus</i>	olvon
<i>Vicia hirsuta</i>	duvvicker
<i>Vicia tetrasperma</i>	sparvvicker
<i>Vincetoxicum hirundinaria</i>	tulkört
<i>Viola canina</i> ssp. <i>canina</i>	ängsviol
<i>Viola hirta</i>	buskviol
<i>Viola riviniana</i>	skogsviol
<i>Viola rupestris</i> ssp. <i>rupestris</i>	sandviol